

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล
(Individual Study)

เรื่อง การจัดทำแผนพัฒนายางพาราตลอดห่วงโซ่
โดยระบบสหกรณ์
จัดทำโดย นายชาย คงแก้ว
รหัส 93048

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรนักบริหารระดับสูง : ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และคุณธรรม รุ่นที่ 93
วิทยาลัยนักบริหาร สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ.
ประจำปี 2564
ลิขสิทธิ์ของสำนักงาน ก.พ.

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล (Individual Study)

เรื่อง การจัดทำแผนพัฒนายางพาราตลอดห่วงโซ่โดยระบบสหกรณ์

จัดทำโดย นายชาย คงแก้ว
รหัส 93048

หลักสูตรนักบริหารระดับสูง : ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และคุณธรรม รุ่นที่ 93
วิทยาลัยนักบริหาร สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ.

ประจำปี 2564

รายงานนี้เป็นความคิดเห็นเฉพาะบุคคลของผู้ศึกษา

สำนักงาน ก.พ.

เอกสารรายงานการศึกษาส่วนบุคคลนี้ อนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรนักบริหารระดับสูง : ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และคุณธรรมของสำนักงาน ก.พ.

ประสงค์ พูนธเนศ
อาจารย์ที่ปรึกษา

สุชาดา ไทยบรรเทา
อาจารย์ที่ปรึกษา

ณัฏฐญา พัฒนะวาณิชนันท์
อาจารย์ที่ปรึกษา

บทสรุปผู้บริหาร

รายงานการศึกษาเรื่อง การจัดทำแผนพัฒนายางพาราตลอดห่วงโซ่โดยระบบสหกรณ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัญหาหรือข้อจำกัดในการจัดทำแผนพัฒนายางพาราตลอดห่วงโซ่การผลิตโดยการบูรณาการการจัดทำแผนร่วมกันทุกภาคส่วน และจัดทำข้อเสนอแนะและพัฒนาบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดทำแผนพัฒนายางพาราตลอดห่วงโซ่โดยระบบสหกรณ์ โดยผู้เข้ารับการศึกษได้วิเคราะห์สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นโดยสรุปได้ดังนี้

1. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนายางพาราตลอดห่วงโซ่
อุปทาน

2. การกำหนดกลุ่มเป้าหมายแบบแยกส่วนขาดการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงาน
3. นโยบายรัฐบาลขาดความต่อเนื่อง
4. ต้นทุนการผลิตสูง
5. การผลิตยางพารา ขาดการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และการรวมกลุ่มเพื่อลดต้นทุน และเพิ่มอำนาจต่อรองในการจำหน่ายผลผลิตยางพารา และส่งเสริมการตลาดได้ยาก
6. การตลาดและเสถียรภาพของราคายางพารา เนื่องจากผลผลิตยางพาราส่วนใหญ่พึ่งพาการตลาดส่งออกเป็นหลัก ทำให้ราคาขึ้นอยู่กับปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้

ผู้เข้ารับการศึกษได้จัดทำแผนพัฒนายางพาราตลอดห่วงโซ่ ดังนี้

1. จัดทำแผนพัฒนายางพาราตลอดห่วงโซ่โดยระบบสหกรณ์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางการพัฒนาร่วมกัน

2. การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งห่วงโซ่การผลิต
3. การส่งเสริมและพัฒนาการตลาดยางพารา
4. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพารา
5. ใช้สหกรณ์เป็นตัวกลางในการส่งเสริมและพัฒนายางพารา

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล (Individual Study) นี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากคณะอาจารย์ที่ปรึกษา ในการแนะแนวทาง และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำมาปรับปรุงแก้ไขรายงานฉบับนี้

ขอขอบคุณวิทยากรทุกท่าน ที่สละเวลา ในการมาถ่ายทอดองค์ความรู้ที่มีประโยชน์ในการนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน และขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ในรุ่นที่ 93 ในมิตรภาพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ของแต่ละท่านที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ผู้ศึกษาคาดหวังว่าจะนำผลการศึกษาในครั้งนี้ไปพัฒนาต่อยอดเพื่อให้เกิดเป็นรูปธรรมต่อไป

ชาย คงแก้ว

มิถุนายน 2564

สารบัญ

หน้า

บทสรุปผู้บริหาร	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
1. วิสัยทัศน์ของตำแหน่งเป้าหมาย	1
1.1 การวิเคราะห์บริบทและทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ของส่วนราชการ	1
1.2 ตำแหน่งรองอธิบดีที่เป็นเป้าหมาย	5
1.3 กำหนดวิสัยทัศน์ของตำแหน่งเป้าหมาย	7
2. ข้อเสนอเพื่อขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติ	8
2.1 การกำหนดประเด็นการศึกษา	8
2.2 การกำหนดข้อเสนอเชิงนโยบาย	10
2.3 นโยบายรัฐที่เคยสนับสนุนอย่างพารา	26
2.4 ข้อเสนอเชิงนโยบายให้เกิดเป็นรูปธรรม	27
3. แผนพัฒนาตนเอง	28
3.1 การวิเคราะห์ตนเอง	28
3.2 การวางแผนพัฒนาตนเอง	32
3.3 ผลการพัฒนาตนเอง	39
บรรณานุกรม	40
ประวัติผู้เขียนรายงานการศึกษาส่วนบุคคล	41

1. วิสัยทัศน์ของตำแหน่งเป้าหมาย

(ข้อมูลส่วนบุคคลไม่เผยแพร่)

2. ข้อเสนอเพื่อขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติ

2.1 การกำหนดประเด็นการศึกษา

2.1.1 ความสำคัญของการพัฒนา

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยและสามารถทำรายได้เข้าประเทศปีละหลายแสนล้านบาทจากการส่งออกวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ โดยประเทศไทยมีเกษตรกรปลูกยางพารา จำนวน 1.70 ล้านครัวเรือน พื้นที่ปลูก จำนวน 22.35 ล้านไร่ พื้นที่กรีดยาง จำนวน 20.58 ล้านไร่ ผลผลิตรายดิบ 4.69 ล้านตัน โดยห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมยางพาราของไทย ประกอบด้วย (1) อุตสาหกรรมยางขึ้นต้น (Upstream rubber industry) หมายถึงเกษตรกรชาวสวนยางซึ่งเป็นผู้ปลูกยางพารา กรีดยางสด และบางรายมีการแปรรูปยางเบื้องต้นในรูปแบบของยางก้อนถ้วย เศษยาง ยางแผ่นดิบ ยางเครป ซึ่งผลผลิตรายขึ้นต้นเกือบทั้งหมดของไทยใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมยางขึ้นกลางในประเทศ (2) อุตสาหกรรมยางขึ้นกลาง (Intermediate rubber industry) เป็นการนำยางขึ้นต้นจากเกษตรกรมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ยางขึ้นกลาง อาทิ ยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง น้ำยางข้น ยางผสม และ (3) อุตสาหกรรมขึ้นปลาย หรือ อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง (Downstream rubber industry) อาทิ ยางรถยนต์ ถังมือยาง ถังยางอนามัย ยางยืด หมอนยาง ฟีนอนยางพารา ซึ่งผลผลิตรายพาราขึ้นกลางของไทยส่วนใหญ่จะส่งออกไปเพื่อผลิตผลิตภัณฑ์ยางขึ้นปลายในต่างประเทศ จากข้อมูลของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรในปีที่ผ่านมาพบว่ามีการใช้ยางในประเทศเพียง 0.58 ล้านตัน ส่งออกไปต่างประเทศ จำนวน 3.73 ล้านตัน ประกอบไปด้วย ยางผสม ยางแท่ง น้ำยางข้น ยางแผ่นรมควัน และยางอื่น ๆ มีปริมาณการส่งออกจำนวน 1.49 ล้านตัน 1.09 ล้านตัน 0.68 ล้านตัน 0.38 ล้านตัน และ 0.091 ล้านตัน ตามลำดับ โดยไทยมีส่วนแบ่งการตลาดโลกถึงร้อยละ 33.86 ของการค้ายางพาราของโลก จำนวน 11.03 ล้านตัน ตลาดส่งออกที่สำคัญของไทย คือ ประเทศจีน โดยมีการนำเข้ายางพาราจากไทย จำนวน 2.31 ล้านตัน คิดเป็นร้อยละ 62 ของปริมาณการส่งออกของไทยทั้งหมด

ในขณะที่ประเทศไทยเป็นผู้ผลิตและส่งออกยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางอันดับหนึ่งของโลก แต่ยังประสบปัญหาราคายางพาราผันผวนอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 2557 จนถึงปัจจุบัน ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงแก่เกษตรกรผู้ปลูกยางพารา เนื่องจากยางพาราพึ่งพิงตลาดส่งออกเป็นหลัก เมื่อเศรษฐกิจโลกชะลอตัว เช่น ปัญหาสงครามทางการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีน ส่งผลกระทบต่อการส่งออกในตลาดหลักโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศจีน เนื่องจากตลาดส่งออกยางพาราของไทยจะมีลักษณะการกระจุกตัวอยู่ที่ประเทศจีน นอกจากนี้ ในช่วงปี 2549 – 2555 ประเทศจีนซึ่งเป็นคู่ค้าสำคัญของไทยได้เข้าไปลงทุนขยายพื้นที่ปลูกยางพาราในประเทศ CLMV (กัมพูชา ลาว พม่า เวียดนาม) พื้นที่รวมกว่า 7 ล้านไร่ ซึ่งปริมาณผลผลิตทยอยออกสู่ตลาดมากขึ้น ทำให้ความต้องการยางพาราจากประเทศจีนซึ่งเป็นคู่ค้ารายใหญ่ของไทยลดลง รวมไปถึงการกำหนดราคายางพาราจะอ้างอิงจากตลาดซื้อขายล่วงหน้าในต่างประเทศเป็นหลัก

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมารัฐบาลพยายามแก้ไขปัญหายางพาราที่เกิดขึ้นในประเทศ แต่ยังไม่สามารถแก้ปัญหาได้ และการพัฒนายางพาราในประเทศไทยยังไม่เห็นผลชัดเจนเป็นรูปธรรม

แม้ว่าจะมีการใช้งบประมาณในการส่งเสริมและสนับสนุนเป็นจำนวนมาก ส่วนหนึ่งอาจเกิดจากการขาดแผนงานที่บูรณาการร่วมกันตลอดห่วงโซ่อุปทาน ดังนั้นการนำระบบสหกรณ์เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนแผนการพัฒนาอย่างพาราตลอดห่วงโซ่อุปทาน จะสามารถสะท้อนปัญหาและความต้องการของเกษตรกรที่ปลูกยางพาราอย่างแท้จริง สามารถช่วยเหลือแก้ไขปัญหาให้กับเกษตรกรที่ปลูกยางพาราได้ในระยะยาวและยั่งยืน ส่งผลให้เกษตรกรชาวสวนยางพารา มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

การกำหนดประเด็นการศึกษา

1. (ปัญหา) การส่งเสริมและพัฒนาอย่างพาราขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน
2. (ทำอย่างไร) จัดทำแผนพัฒนาอย่างพาราตลอดห่วงโซ่อุปทานผ่านระบบสหกรณ์

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาหรือข้อจำกัดในจัดทำแผนพัฒนาอย่างพาราตลอดห่วงโซ่อุปทานการผลิต โดยการบูรณาการการจัดทำแผนบูรณาการของหน่วยงานราชการและภาคเอกชนร่วมกันทุกภาคส่วน
2. เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะและพัฒนาบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดทำแผนพัฒนาอย่างพาราตลอดห่วงโซ่อุปทานโดยระบบสหกรณ์

2.1.2 สภาพของปัญหาที่ผ่านมาและแนวโน้มของปัญหาในอนาคต และผลกระทบที่เกิดขึ้น

2.1.2.1 สภาพปัญหาที่ผ่านมา

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่าประเทศไทยไม่สามารถควบคุมราคายางได้ทั้งๆ ที่ประเทศไทยเป็นผู้ส่งออกยางพารารายใหญ่เป็นอันดับ 1 ของโลก แต่ราคายางพาราถูกกำหนดโดยตลาดต่างประเทศ รวมไปถึงการปลูกยางพาราของเกษตรกรในประเทศยังเป็นแบบต่างคนต่างผลิต ต้นทุนการผลิตสูง ผลผลิตต่อไร่ต่ำ ในการจำหน่ายผลผลิต เกษตรกรชาวสวนยางพาราไม่มีอำนาจต่อรองกับพ่อค้าหรือเอกชนที่รับซื้อผลผลิต การกำหนดราคาซื้อขายขึ้นอยู่กับพ่อค้าคนกลางเพียงอย่างเดียว ทำให้เกษตรกรถูกพ่อค้าคนกลางกดราคา ถึงแม้ว่าตลอดระยะเวลาที่ผ่านมารัฐบาลพยายามแก้ไขปัญหาอย่างพารา แต่ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากขาดการบูรณาการของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมไปถึงนโยบายที่กำหนดจากภาครัฐจะเป็นแบบ Top Down ซึ่งยังไม่สะท้อนปัญหาของเกษตรกรชาวสวนยางได้อย่างแท้จริงเพราะเกษตรกรผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงไม่ได้เข้ามีส่วนร่วมด้วย รวมไปถึงการขาดความต่อเนื่องในการขับเคลื่อนนโยบายจากภาครัฐและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

2.1.2.2 แนวโน้มของปัญหาในอนาคต และผลกระทบที่เกิดขึ้นหากไม่ได้รับการพัฒนา

จากที่มีการขยายพื้นที่ปลูกยางพาราของประเทศจีนไปที่ประเทศ CLMV (กัมพูชา ลาว พม่า เวียดนาม) และประเทศอินโดนีเซียซึ่งเป็นคู่แข่งสำคัญของไทยก็ขยายพื้นที่ปลูกเช่นกัน ส่งผลให้อุปทานยางพาราสู่ตลาดโลกสูงขึ้น ซึ่งไทยยังต้องพึ่งพาตลาดส่งออกเป็นหลัก ส่งผลให้ไทยมีส่วนแบ่งการตลาดของการค้าโลกลดลง นอกจากนี้ต้นทุนการผลิตยางพาราในด้านปุ๋ย เคมี เคมีภัณฑ์ทางการเกษตร นับว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สูงเมื่อเทียบกับประเทศคู่แข่ง โดยเฉพาะต้นทุนค่าแรง

กอบกับเมื่อภาวะเศรษฐกิจโลกมีการชะลอตัว ราคาขายพาราณันพวนอย่างต่อเนื่องจึงส่งผลกระทบต่อเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราเป็นอย่างมาก ดังนั้นการจัดทำแผนพัฒนาขายพาราณันพวนตลอดห่วงโซ่การผลิตเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อช่วยกำหนดทิศทางของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งระบบ และยกระดับห่วงโซ่การผลิตของยางพาราให้มีศักยภาพเพิ่มมากขึ้น การจัดทำแผนงานต้องเกิดจากการบูรณาการงานร่วมกันระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนแผนงานต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งการจัดทำแผนพัฒนาขายพาราณันพวนโดยมีระบบสหกรณ์เข้ามามีส่วนร่วมด้วยจะเป็นแบบ Bottom Up สะท้อนปัญหาและความต้องการของเกษตรกรชาวสวนยางพาราอย่างแท้จริง สามารถช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาให้กับเกษตรกรที่ปลูกยางพาราได้ในระยะยาวและยั่งยืน และยังส่งผลให้นโยบายของรัฐบรรลุผลสำเร็จได้

2.2 การกำหนดข้อเสนอเชิงนโยบาย

2.2.1 หลักการ แนวคิด ที่ใช้เป็นกรอบหรือแนวทางในการจัดทำข้อเสนอ

ผู้ศึกษาได้นำหลักการ อุดมการณ์ของสหกรณ์ การบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทาน แนวคิด แผนงานบูรณาการ และการมีส่วนร่วม ดังนี้

2.2.1.1 แนวคิดหลักการ อุดมการณ์ของสหกรณ์

สหกรณ์เป็นนิติบุคคลรูปแบบหนึ่งที่เกิดจากการรวมกลุ่มกับของกลุ่มคนที่มีปัญหารูปแบบเดียวกันเพื่อรวมแรง รวมปัญญา และรวมทุน เพื่อแก้ไขปัญหาด้วยกัน สหกรณ์ในประเทศไทยมีทั้งหมด 7 ประเภท คือ สหกรณ์การเกษตร สหกรณ์ประมง สหกรณ์นิคม สหกรณ์ร้านค้า สหกรณ์บริการ สหกรณ์เครดิตยูเนียน และสหกรณ์ออมทรัพย์ โดยสหกรณ์แต่ละประเภทมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานที่แตกต่างกันเพื่อแก้ไขปัญหาของสมาชิกที่รวมกลุ่มจัดตั้งสหกรณ์ จากประเภทของสหกรณ์สามารถสังเกตเห็นได้ว่าสหกรณ์มีบทบาทในเชิงเศรษฐกิจเกือบทุกด้าน ตั้งแต่การผลิต การจำหน่าย และการบริโภค นอกจากนี้สหกรณ์ยังมีรูปแบบการบริหารแบบประชาธิปไตย กล่าวคือ สมาชิก 1 คน จะมีสิทธิเลือกตั้งเพียง 1 เสียง ไม่ว่าสมาชิคนั้นจะมีจำนวนหุ้นในสหกรณ์มากน้อยเพียงใด แตกต่างจากบริษัทเอกชนทั่วไปที่ผู้ที่อำนาจการตัดสินใจขึ้นกับจำนวนหุ้นที่มี เพื่อลดอำนาจของนายทุนในการแก้ไขปัญหาของสมาชิก อีกทั้งสหกรณ์ยังยึดหลักการการช่วยเหลือตนเอง และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งสังเกตได้จากการจัดตั้งของสหกรณ์เกิดจากการรวมกลุ่มกันโดยสมัครใจเพื่อแก้ไขปัญหาที่มีร่วมกัน

ในมิติด้านเศรษฐกิจ สหกรณ์เป็นเครื่องมือหนึ่งของประชากรฐานรากในการรวมกลุ่มเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองกับนายหน้า พ่อค้าคนกลาง หรือภาคเอกชน จากการรวมซื้อเพื่อให้ได้สินค้าในการผลิตที่ต้นทุนน้อยกว่าการแยกการซื้อ รวมขายเพื่อให้มีปริมาณสินค้าที่มีอำนาจในการต่อรองมากขึ้น ทำให้สมาชิกสหกรณ์มีผลกำไรในการประกอบอาชีพมากขึ้น นอกจากนี้สหกรณ์ยังเป็นตัวช่วยในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของสมาชิก เนื่องจากสามารถกู้ยืมเงินเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพได้ง่ายกว่าการพึ่งพาสถาบันการเงินซึ่งจำเป็นต้องมีหลักทรัพย์ค้ำประกันในการเข้าถึงแหล่งทุน ทำให้สหกรณ์เป็นเครื่องมือหนึ่งในการช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม

2.2.1.2 การบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทาน

ห่วงโซ่อุปทาน หรือ Supply Chain Management (SCM) คือ กระบวนการโดยรวมของการไหลของวัสดุ สินค้า ตลอดจนข้อมูล และธุรกรรมต่าง ๆ ผ่านองค์การที่เป็นผู้ส่งมอบ ผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย ไปจนถึงลูกค้าหรือผู้บริโภคโดยที่องค์การต่าง ๆ เหล่านี้ มีความสัมพันธ์ทางธุรกิจต่อกัน ในการปรับตัวขององค์การเพื่อการจัดการห่วงโซ่อุปทานนั้น สิ่งที่สำคัญ คือ เพื่อให้องค์การมีความสามารถในการบริหาร ความเติบโตของธุรกิจ และความยั่งยืนของธุรกิจ

การจัดการห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain Management) ประกอบไปด้วย ขั้นตอนต่างๆ ขั้นตอนที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมที่มีต่อการตอบสนองความต้องการของลูกค้า ซึ่งไม่เพียงแต่อยู่ในส่วนของผู้ผลิตและผู้จัดส่งวัตถุดิบเท่านั้น แต่รวมถึงส่วนของผู้จัดส่ง คลังสินค้า พ่อค้าคนกลางและลูกค้าอีกด้วย สิ่งที่เป็นตัวเชื่อมต่อองค์ประกอบต่างๆในห่วงโซ่อุปทาน คือ สายสัมพันธ์ทางธุรกิจ (Business Relationship) ตั้งแต่ต้นน้ำ (Upstream) ถึงปลายน้ำ(Downstream) ซึ่งการมีสายสัมพันธ์ที่ดีในทางธุรกิจจะทำให้เกิดความไว้วางใจ (Trust) นำไปสู่ การเป็นพันธมิตรทางธุรกิจ (Business Alliance) และจะทำให้การดำเนินงานภายในห่วงโซ่อุปทาน เห็นผลในทางปฏิบัติมากขึ้น ทั้งนี้การดำเนินงานภายใต้ห่วงโซ่อุปทาน จะพิจารณาถึงผลการดำเนินงาน ในระยะยาวของธุรกิจ ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันของทุกฝ่าย (Mutually Benefit)

การจัดทำแผนพัฒนาทางพาราดตลอดห่วงโซ่โดยระบบสหกรณ์

2.2.1.3 แนวคิดแผนงานบูรณาการ (Integration Plan)

การบูรณาการ หมายถึง แผนงานที่มีความประสานกลมกลืนหรือสอดคล้องกัน ทั้งกระบวนการ การสื่อสาร สารสนเทศ การจัดสรรทรัพยากร การดำเนินการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนงาน การบูรณาการของแผนงานมีประโยชน์ ดังนี้

1. เพิ่มโอกาสความสำเร็จของแผนงาน เนื่องจากแผนงานที่มีการบูรณาการ จะมีมุมมองที่เป็นภาพรวม รวมไปถึงความเชื่อมโยงในมิติต่าง ๆ ของแผนงาน ทำให้มีการคำนึงถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จได้อย่างครบถ้วนมากขึ้น
2. ใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากลดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงานจากการวิเคราะห์แผนงานในภาพรวม
3. องค์กรและผู้ปฏิบัติมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน เนื่องจากทุกคนรู้หน้าที่ของตนเอง และผลของการดำเนินงานตามแผนงาน จะส่งผลต่อภาพรวมอย่างไรทำให้สามารถตั้งศักยภาพของผู้ปฏิบัติได้ดีขึ้น
4. ลดความขัดแย้งในการปฏิบัติงาน เนื่องจากแผนงานมีการเชื่อมโยงผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึงการกำหนดหน้าที่รับผิดชอบ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนงาน

2.2.1.4 แนวคิดการมีส่วนร่วม (Participation Concept)

ธนาภรณ์ เมทณีสฤติ (2543) ได้กล่าวถึงลักษณะแนวทางของการมีส่วนร่วม สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ลักษณะ ดังนี้

1. การร่วมคิด หมายถึง การมีส่วนร่วมในการประชุมปรึกษาหารือ ในการวางโครงการวิธีการติดตามผล การตรวจสอบและการดูแลรักษา เพื่อให้กิจกรรมโครงการสำเร็จผลตามวัตถุประสงค์
 2. การร่วมตัดสินใจ หมายถึง เมื่อมีการประชุมปรึกษาหารือเรียบร้อยแล้ว ต่อมาจะต้องร่วมกันตัดสินใจเลือกกิจกรรมหรือแนวทางที่เห็นว่าดีที่สุดหรือเหมาะสมที่สุด
 3. การร่วมปฏิบัติตามโครงการ หมายถึง การเข้าร่วมในการดำเนินงานตามโครงการต่างๆ เช่น ร่วมออกแรง ร่วมบริจาคทรัพย์ เป็นต้น
 4. การร่วมติดตามและประเมินผลโครงการ หมายถึง เมื่อโครงการเสร็จสิ้นแล้ว ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจตราดูแล รักษาและประเมินผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากโครงการ
- นอกจากนี้ประชุม สุวดีติ (2551) ได้กล่าวถึงเงื่อนไขพื้นฐานของผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมไว้ 4 ประการ คือ

1. เป็นบุคคลที่จะต้องมีความสามารถที่จะเข้าร่วม กล่าวคือ จะต้องเป็นผู้มีศักยภาพที่จะเข้าร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ อาทิเช่น จะต้องมีความสามารถในการค้นหาความต้องการ วางแผนการบริหารจัดการ การบริการองค์กรตลอดจนการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า
2. เป็นบุคคลที่มีความพร้อมที่จะเข้ามามีส่วนร่วม กล่าวคือ ผู้นั้นจะต้องมีสภาพทางเศรษฐกิจวัฒนธรรม และกายภาพที่เปิดโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วมได้
3. เป็นบุคคลที่มีความประสงค์จะเข้าร่วม กล่าวคือ เป็นผู้ที่มีความเต็มใจสมัครใจที่จะเข้าร่วมถึงเห็นผลประโยชน์ของการเข้าร่วม จะต้องไม่เป็นการบังคับหรือผลักดันให้เข้าร่วมโดยที่ตนเองไม่ประสงค์จะเข้าร่วม

4. เป็นบุคคลที่ต้องมีความเป็นไปได้ที่จะเข้าร่วม กล่าวคือ เป็นผู้มีโอกาสที่จะเข้าร่วมซึ่งถือว่าการกระจายอำนาจให้กับบุคคลในการตัดสินใจ และกำหนดกิจกรรมที่ตนเองต้องการในระดับที่เหมาะสม บุคคลจะต้องมีโอกาสและมีความเป็นไปได้ที่จะจัดการด้วยตนเอง

ดังนั้นผู้ที่เข้ามามีการมีส่วนร่วมในการจัดทำ และดำเนินงานตามแผนงานต้องร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ และให้ความร่วมมืออย่างเต็มความสามารถโดยความสมัครใจ จึงถือได้ว่าเป็นการมีส่วนร่วมที่แท้จริง

2.2.2 วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการจัดทำข้อเสนอ

จากการพิจารณาแนวคิดหลักการ อุดมการณ์ของสหกรณ์ การบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทาน แผนงานบูรณาการ และแนวคิดการมีส่วนร่วมแล้ว พบว่า การจัดทำแผนพัฒนายางพาราตลอดห่วงโซ่โดยระบบสหกรณ์ พบปัญหาและสาเหตุ ดังนี้

2.2.2.1 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนายางพาราตลอดห่วงโซ่อุปทาน

ปัจจุบันในการจัดทำแผนการพัฒนายางพาราส่วนใหญ่เป็นหน่วยงานภาครัฐที่กำหนดนโยบายแนวทางในการปฏิบัติจากหลักการทางวิชาการเท่านั้น โดยไม่ได้สะท้อนความต้องการของเกษตรกรที่แท้จริง ส่งผลให้การพัฒนายางพาราในประเทศยังไม่ประสบความสำเร็จ ไม่สามารถแก้ปัญหาให้เกษตรกรอย่างแท้จริง

2.2.2.2 การกำหนดกลุ่มเป้าหมายแบบแยกส่วนขาดการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงาน

ปัจจุบันแม้ว่าภาครัฐจะมีงบบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่สนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางพารา แต่ในความเป็นจริงแล้วการปฏิบัติงานไม่ได้มีความสอดคล้องกัน ต่างหน่วยงานต่างทำในหน้าที่ตัวเอง ไม่ได้มีแผนงานและเป้าหมายร่วมกัน ทำให้ทิศทางการพัฒนายางพาราไม่ปรากฏเป็นรูปธรรม เช่น เกษตรกรกลุ่มเป้าหมายที่ 1 ได้รับการสนับสนุนด้านปัจจัยการผลิต แต่ไม่ได้รับการสนับสนุนด้านการแปรรูปและการตลาด เกษตรกรกลุ่มเป้าหมายที่ 2 ได้รับการสนับสนุนด้านการตลาดแต่ไม่ได้รับการสนับสนุนปัจจัยการผลิต เป็นต้น ซึ่งการพัฒนาที่จะสามารถเห็นผลได้กลุ่มเป้าหมายควรเป็นกลุ่มเดียวกันที่ได้รับการสนับสนุนตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายสามารถบริหารจัดการได้ทั้งห่วงโซ่อุปทาน

2.2.2.3 นโยบายรัฐบาล

ที่ผ่านมาประเทศไทยพยายามแก้ปัญหายางพาราอย่างต่อเนื่อง แต่ยังไม่ประสบผลสำเร็จมากนัก เนื่องจากที่ผ่านมา รัฐมุ่งแต่แก้ปัญหาเชิงการเมืองระยะสั้น ลดภาวะตึงเครียดให้กับเกษตรกรชาวสวนยางทำให้เกษตรกรชาวสวนยางไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ ปัญหาของยางพาราจึงมีมาไม่ต่ำกว่า 10 ปี รวมไปถึงนโยบายของรัฐยังขาดความต่อเนื่อง ซึ่งจะเห็นได้ว่าเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของคณะรัฐบาลในแต่ละช่วงเวลา นโยบายจะเปลี่ยนไปตามผู้นำรัฐบาลนั้น ๆ โดยไม่ได้มีการขับเคลื่อนนโยบายเดิม

2.2.2.4 ต้นทุนการผลิตสูง

ต้นทุนการผลิตยางในด้านปุ๋ยเคมี เคมีภัณฑ์ทางการเกษตร ต้นพันธุ์ยาง เป็นปัจจัยที่เกษตรกรไม่สามารถควบคุมได้ ต้องซื้อมาจากภายนอก และมีแนวโน้มที่สูงขึ้น รวมไปถึง ต้นทุนการจ้างแรงงาน

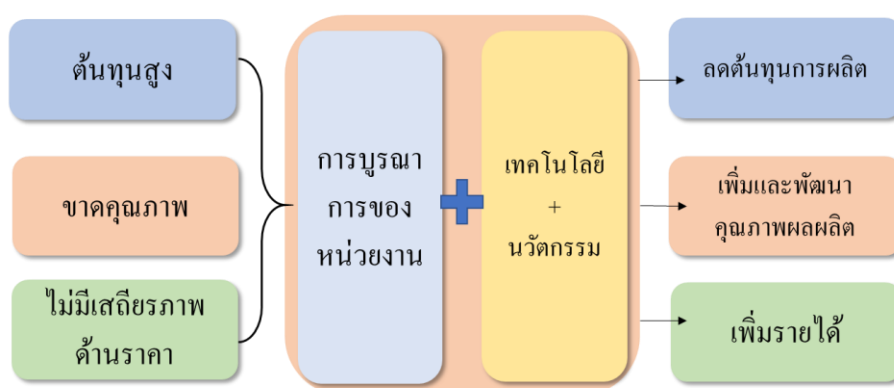
2.2.2.5 การผลิตยางพารา

เกษตรกรชาวสวนยางพาราในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย ขาดแคลนแหล่งเงินทุน องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการนำมาประยุกต์ใช้เพื่อลดต้นทุน และเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ส่งผลให้มีต้นทุนการผลิตสูงและผลผลิตขาดคุณภาพ ทั้งยังขาด การวางแผนและบริหารจัดการการผลิต รวมไปถึงขาดความรู้ในการพัฒนาต่อยอดแปรรูปผลิตภัณฑ์ ยางพาราให้ได้มาตรฐาน ส่งผลให้เกษตรกรขาดอำนาจต่อรองในการจำหน่ายผลผลิต และส่งเสริม การตลาดได้ยาก

2.2.2.6 การตลาดและเสถียรภาพของราคา

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของไทยและพึ่งพิงตลาดส่งออกเป็นหลัก โดยใช้ราคาอ้างอิงจากตลาดซื้อขายล่วงหน้าในต่างประเทศ รวมทั้งยังมีปัญหาด้านการผลิตไม่ได้ มาตรฐานระดับสากล ประกอบกับคู่แข่งทางการค้าที่มีความสามารถในการแข่งขันเพิ่มมากขึ้น เป็นตัวกดดันราคายางพาราของไทย

การจัดทำแผนพัฒนายางพาราตลอดห่วงโซ่โดยระบบสหกรณ์

2.2.3 แนวทางในการแก้ไขปัญห

ผู้ศึกษาขอเสนอแนวทางเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาประสิทธิภาพในการจัดทำแผนพัฒนา
 ยางพาราตลอดห่วงโซ่โดยระบบสหกรณ์

2.2.3.1 จัดทำแผนพัฒนายางพาราตลอดห่วงโซ่โดยระบบสหกรณ์

1) จัดทำแผนพัฒนายางพาราตลอดห่วงโซ่โดยระบบสหกรณ์ โดยแผนงาน
 ต้องมีความเชื่อมโยงบูรณาการระหว่างหน่วยงาน มีการกำหนดหน้าที่และระยะเวลาปฏิบัติงาน
 ที่ชัดเจน

2) กำหนดตัวชี้วัดที่เน้นในเรื่องการวัดผลสำเร็จ (key objective result - OKR)
 ในการปฏิบัติ เพื่อให้การวัดผลสะท้อนถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจริงหลังการปฏิบัติงาน เช่น กรณีที่มี
 เป้าหมายในการให้สหกรณ์ผลิตยางพาราพันธุ์ดี ควรที่จะนับจำนวนเกษตรกรที่นำพันธุ์ยางพารา
 ไปปลูก มากกว่าการวัดจำนวนต้นพันธุ์ยางพาราที่สหกรณ์ผลิตได้ เป็นต้น

2.2.3.2 การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตลอดห่วงโซ่การผลิต

การจัดทำแผนควรให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดตลอดห่วงโซ่การผลิตยางพารา
 เข้ามาร่วมในการกำหนดเป้าหมาย แผนงาน แผนกลยุทธ์ และผลสำเร็จ ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ
 ภาคเอกชน เกษตรกร ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อการพัฒนายางพาราอย่างยั่งยืน

2.2.3.3 การส่งเสริมและพัฒนากาตลาดยางพารา

ส่งเสริมการตลาดยางพาราในสหกรณ์ ทั้งตลาดภายในประเทศ ตลาดต่างประเทศ
 และตลาดออนไลน์ตามลักษณะผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างช่องทางการตลาดที่หลากหลายให้กับเกษตรกร
 ชาวสวนยางพารา สร้างรายได้เพิ่มขึ้น โดยการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ
 และภาคเอกชน ใช้สหกรณ์เป็นศูนย์กลางในการส่งเสริมและพัฒนากาตลาดยางพารา

2.2.3.4 ส่งเสริมการวิจัยและการพัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพารา

ส่งเสริมการวิจัยและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพารา เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
 ให้กับยางพารา ทั้งในรูปแบบของการแปรรูปขั้นต้น ขั้นกลาง และแปรรูปผลิตภัณฑ์ยาง
 ให้มีความหลากหลาย โดยมีการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนที่ส่งเสริม
 และสนับสนุนด้านการวิจัย เงินทุน เทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยใช้สหกรณ์เป็นศูนย์กลางในการผลิต
 เพื่อแปรรูปผลิตภัณฑ์ยาง เพิ่มมูลค่ายางพาราสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรเพิ่มขึ้น

2.2.3.5 ใช้สหกรณ์เป็นตัวกลางในการส่งเสริมและพัฒนายางพารา

ใช้ระบบสหกรณ์เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักในการพัฒนายางพาราตลอดห่วงโซ่
 เนื่องจากธุรกิจของสหกรณ์มีความเกี่ยวข้องตั้งแต่การเป็นแหล่งเงินทุน รวบรวม และการจัดหาปัจจัย
 การผลิตให้กับเกษตรกรต้นน้ำ และสามารถรวมทุนในการจัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์ในการรวบรวม
 ผลผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับผลผลิตได้ อีกทั้งยังสามารถเป็นจุดจำหน่ายผลผลิตต่อให้กับภาคเอกชน
 ผู้บริโภค และส่งออกไปยังต่างประเทศได้ ทำให้สหกรณ์มีความเหมาะสมในการเป็นจุดเชื่อมโยง
 แผนพัฒนายางพาราตลอดห่วงโซ่ เพื่อยกระดับคุณภาพการผลิตยางพารา อีกทั้งยังเป็นการกระจาย
 รายได้ให้กับเกษตรกรได้อีกด้วย

2.2.4 ปัจจัยที่อาจมีผลกระทบต่อความสำเร็จของการดำเนินการตามข้อเสนอ และแนวทางการบริหารจัดการ

1) ความต่อเนื่องของนโยบายภาครัฐ กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลส่งผลให้ไม่มีการขับเคลื่อนโครงการเดิมต่อไป แผนที่ยาวไว้ไม่นำไปสู่การปฏิบัติ

2) ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เนื่องจากแผนงานอาจมีประเด็นที่ผู้เกี่ยวข้องเสียผลประโยชน์ ทำให้การดำเนินการตามแผนงานเป็นไปได้ยาก และส่งผลให้ความเชื่อมโยงของแผนงานขาดความสมบูรณ์ ทั้งในด้านของการดำเนินงาน และข้อมูลสารสนเทศที่ใช้ในการติดตามและประเมินสถานการณ์ในภาพรวม ดังนั้นแผนงานต้องได้รับการยอมรับจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตลอดห่วงโซ่การผลิต

3) ขาดองค์ความรู้ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการวิจัยและพัฒนา ทำให้ไม่สามารถสร้างนวัตกรรมต่อยอดจากสิ่งที่มีอยู่เดิมได้ เนื่องจากเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตรคิดค้นและพัฒนาจากต่างประเทศเป็นหลัก ในขณะที่ประเทศไทยยังขาดการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมด้านการเกษตรอยู่มาก ทำให้องค์ความรู้ที่มีอาจไม่เพียงพอสำหรับการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน

4) ขาดงบประมาณในการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากการพัฒนางานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างเป็นรูปธรรมอาจต้องใช้ทรัพยากรจำนวนมากทั้งเงินและระยะเวลา ทำให้งบประมาณถูกจัดสรรไปใช้ในด้านอื่นที่มีความจำเป็นเร่งด่วนมากกว่า จึงไม่สามารถปฏิบัติตามแผนงานหรือแผนงานมีความล่าช้ากว่ากำหนด ซึ่งความล่าช้านี้อาจส่งผลให้ต้องมีการปรับปรุงแผนงานใหม่ทั้งหมด เนื่องจากสภาพแวดล้อมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และอาจไม่เหมาะสมกับแผนงานเดิม

5) คณะกรรมการดำเนินงานของสหกรณ์มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เนื่องจากประธานและคณะกรรมการดำเนินงานของสหกรณ์อยู่ในตำแหน่งได้วาระละ 2 ปี ไม่เกิน 2 วาระติดต่อกัน ทำให้เมื่อมีการเลือกตั้งเปลี่ยนคณะกรรมการดำเนินงานอาจจะต้องมีการทำความเข้าใจกับคณะกรรมการชุดใหม่ ซึ่งอาจมีความเป็นไปได้ว่าคณะกรรมการสหกรณ์อาจจะไม่ประสงค์ดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนด

แผนพัฒนาการเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน โดยระบบสหกรณ์
การบูรณาการของหน่วยงานต่าง ๆ โดยใช้สหกรณ์เป็นศูนย์กลาง

ที่	แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย	เจ้าภาพหลัก/การดำเนินการ	หน่วยงานบูรณาการ/การดำเนินการ	ผลผลิต	ผลลัพธ์	KPI
๑	<u>ต้นน้ำ</u> การผลิตยางพาราพันธุ์ดีในสหกรณ์	มีสหกรณ์ที่ผลิตยางพาราพันธุ์ดีจากจังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกยางพารา ๕๖ จังหวัด ๗๐๐ สหกรณ์	<u>กรมส่งเสริมสหกรณ์ โดย สำนักงานสหกรณ์จังหวัด</u> แนะนำส่งเสริมให้ความรู้กับสหกรณ์ในพื้นที่ดำเนินการเพาะพันธุ์ยางพันธุ์ดีเพื่อบริการแก่สมาชิก/เกษตรกรในจังหวัดอย่างเพียงพอ	<u>กรมวิชาการเกษตร โดย ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร</u> แนะนำส่งเสริมให้อุปกรณ์ผลิตพันธุ์ยางที่ดี สนับสนุนยางพันธุ์ดีที่ผ่านการวิจัยและพัฒนามาแล้ว <u>การยางแห่งประเทศไทย โดย การยางแห่งประเทศไทยจังหวัด</u> แนะนำส่งเสริมและสนับสนุนการจัดทำและเพาะพันธุ์ยางพันธุ์ดีแก่สหกรณ์ <u>กรมส่งเสริมการเกษตร โดย สำนักงานเกษตรจังหวัด</u> แนะนำส่งเสริมการปลูกและหาแปลง การคัดคุณภาพต้นกล้าและหาขายพันธุ์ดี	สหกรณ์แต่ละจังหวัดมีการผลิตพันธุ์ยางพันธุ์ดีเพียงพอต่อความต้องการของสมาชิกและเกษตรกรในแต่ละจังหวัด	สมาชิก/เกษตรกรได้พันธุ์ยางพันธุ์ดี (แท้) มีคุณภาพดี ราคายุติธรรม	สมาชิก/เกษตรกรลดต้นทุนการซื้อพันธุ์ยางได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐

ที่	แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย	เจ้าภาพหลัก/ การดำเนินการ	หน่วยงานบูรณาการ/การ ดำเนินการ	ผลผลิต	ผลลัพธ์	KPI
๒	การผลิตปุ๋ยอินทรีย์ใช้เองใน สหกรณ์	๑ จังหวัด ๑ สหกรณ์ ผลิตปุ๋ยอินทรีย์	<u>กรมส่งเสริมสหกรณ์</u> <u>โดย สำนักงานสหกรณ์</u> <u>จังหวัด</u> แนะนำ ส่งเสริม และ สนับสนุนอุปกรณ์ให้กับ สหกรณ์ในการผลิตปุ๋ย อินทรีย์ โดยคัดเลือก สหกรณ์ที่มีความพร้อม ด้านวัตถุดิบ อุปกรณ์ บุคลากร และการจัดการ ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป และการตลาดปุ๋ยอินทรีย์	<u>กรมพัฒนาที่ดิน</u> <u>โดย สถานีพัฒนาที่ดิน</u> แนะนำส่งเสริมการผลิตปุ๋ย อินทรีย์ <u>กรมวิชาการเกษตร</u> <u>โดย ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ</u> <u>เกษตร</u> แนะนำส่งเสริมการผลิตปุ๋ย อินทรีย์และควบคุมคุณภาพ การปรับปรุงคุณภาพ การขึ้น ทะเบียนปุ๋ยอินทรีย์ตาม กฎหมายที่เกี่ยวข้อง <u>การยางแห่งประเทศไทย</u> <u>โดย การยางแห่งประเทศไทย</u> <u>ไทยจังหวัด</u> แนะนำส่งเสริมการสร้างการ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ในสวนยางพารา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลด ต้นทุนการผลิตยางพารา	สหกรณ์มีโรงงานผลิต ปุ๋ยอินทรีย์	เกษตรกรลดต้นทุน การผลิตยางพารา สวนยางพาราได้ ปรับสภาพดินดีขึ้น ยางพาราให้ผลผลิต เพิ่มขึ้น	สมาชิก/เกษตรกร ชาวสวนยางพารา ลดต้นทุนได้ไม่น้อย กว่าร้อยละ ๕ ผลผลิตเพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๓ สมาชิก/เกษตรกรมี รายได้เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๕

ที่	แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย	เจ้าภาพหลัก/ การดำเนินการ	หน่วยงานบูรณาการ/การ ดำเนินการ	ผลผลิต	ผลลัพธ์	KPI
๓	โครงการส่งเสริมการผลิต ปุ๋ยเคมีใช้เองในสหกรณ์	๑ จังหวัด ๑ สหกรณ์ ผลิตปุ๋ยเคมีใช้เอง	<u>กรมส่งเสริมสหกรณ์</u> <u>โดย สำนักงานสหกรณ์</u> <u>จังหวัด</u> แนะนำส่งเสริมให้ความรู้ สหกรณ์ชาวสวนยางพารา ในพื้นที่ผสมปุ๋ยเคมีใช้เอง โดยการสนับสนุนอุปกรณ์ เครื่องผสมปุ๋ยเคมี ไซโล โกดัง และสนับสนุน เงินทุนสำหรับหมุนเวียน ส่งเสริมการบริหารจัดการ	<u>กรมวิชาการเกษตร</u> <u>โดย ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ</u> <u>เกษตร</u> แนะนำส่งเสริมการเก็บ ตัวอย่างดินในสวนยางพารา เพื่อวิเคราะห์ธาตุอาหารใน ดินที่มีอยู่และคำนวณสูตร ความต้องการบำรุงรักษา ยางพาราตามสวนต่าง ๆ การขึ้นทะเบียนปุ๋ยผสมตาม กฎหมายที่เกี่ยวข้อง <u>กรมส่งเสริมการเกษตร</u> <u>โดย สำนักงานเกษตรจังหวัด</u> แนะนำส่งเสริมการใช้ปุ๋ยเคมี ผสมใช้เองในสวนยาง <u>การยางแห่งประเทศไทย</u> <u>โดย การยางแห่งประเทศไทย</u> <u>ไทยจังหวัด</u> แนะนำส่งเสริมการสร้าง เครือข่ายการใช้ปุ๋ยเคมีผสมใช้ เองในสวนยางพารา และการ ปรับสภาพดินในสวน ยางพารา	สหกรณ์มีโรงงานผสม ปุ๋ยเคมีใช้เอง	เกษตรกรลดต้นทุน การผลิตยางพารา สวนยางพาราได้ ปรับสภาพดินดีขึ้น ยางพาราให้ผลผลิต เพิ่มขึ้น	สมาชิก/เกษตรกร ชาวสวนยางพารา ลดต้นทุนได้ไม่น้อย กว่าร้อยละ ๕ ผลผลิตเพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๓ สมาชิก/เกษตรกรมี รายได้เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๕

ที่	แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย	เจ้าภาพหลัก/ การดำเนินการ	หน่วยงานบูรณาการ/การ ดำเนินการ	ผลผลิต	ผลลัพธ์	KPI
๔	โครงการส่งเสริมพืชเสริมในสวน ยางพารา	ส่งเสริมการปลูก พืชเสริมในสวน ยางพารา เช่น กาแฟ โกโก้ สละ สมุนไพรร ฯลฯ	<u>กรมส่งเสริมสหกรณ์</u> <u>โดย สำนักงานสหกรณ์</u> <u>จังหวัด</u> แนะนำส่งเสริมให้ความรู้ สหกรณ์ชาวสวนยางพารา ในพื้นที่ เข้าใจถึงแนวทาง ในการปลูกพืชเสริมตาม สภาพพื้นที่ที่เหมาะสม และความต้องการของ ตลาด	<u>กรมส่งเสริมการเกษตร</u> <u>โดย สำนักงานเกษตรจังหวัด</u> แนะนำส่งเสริมให้สหกรณ์ เข้าใจการปลูกพืชเสริม การ บำรุง รักษา การเก็บเกี่ยว ผลผลิต <u>กรมวิชาการเกษตร</u> <u>โดย ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ</u> <u>เกษตร</u> สนับสนุนพันธุ์พืชที่ใช้ในการ ปลูกเสริมในสวนยาง พร้อม ทั้งแนะนำการขยายพันธุ์ พร้อมแนะนำงานวิชาการ เกี่ยวกับพืชเสริม <u>การยางแห่งประเทศไทย</u> <u>โดย การยางแห่งประเทศไทย</u> <u>ไทยจังหวัด</u> สนับสนุนการศึกษาดูงาน แปลงปลูกพืชเสริมที่สำเร็จ แล้ว พร้อมสนับสนุนทุนใน การปลูกแก่เกษตรกร	มีการปลูกพืชเสริมใน สวนยางพารา	สมาชิก/เกษตรกรมี รายได้เสริมเพิ่มขึ้น	สมาชิก/เกษตรกรมี รายได้เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๕

ที่	แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย	เจ้าภาพหลัก/ การดำเนินการ	หน่วยงานบูรณาการ/การ ดำเนินการ	ผลผลิต	ผลลัพธ์	KPI
๕	<u>กลางน้ำ</u> โครงการรวบรวมผลผลิต ยางพาราในสหกรณ์	สหกรณ์รวบรวม ยางพารา ๗๐๐ สหกรณ์ ๕๖ จังหวัด	<u>กรมส่งเสริมสหกรณ์</u> <u>โดย สำนักงานสหกรณ์</u> <u>จังหวัด</u> แนะนำส่งเสริมให้สหกรณ์ ชาวสวนยางสำรวจ ผลผลิตของสมาชิกและ เกษตรกรที่อยู่ในพื้นที่เพื่อ ทำการรวบรวมผลผลิต ยางพาราตามศักยภาพ ของสมาชิก/เกษตรกรให้ สอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดในรูป น้ำยางสด ยางแผ่น ยาง ก้อนถั่ว และสนับสนุน เงินทุนในการรวบรวม	<u>การยางแห่งประเทศไทย</u> <u>โดย การยางแห่งประเทศไทย</u> <u>ไทยจังหวัด</u> แนะนำวิธีการรวบรวมยางแต่ละ ชนิด คือ วิธีการหาค่าเนื้อ ยางแห้งของน้ำยางสด การตี เปอร์เซ็นต์เนื้อยาง การทักน้ำ ออกของยางก้อนถ้วย การ ตีความขึ้นของยางแผ่น การ คำนวณราคารับซื้อเทียบกับ ราคาตลาดกลางยางพารา การเก็บรักษายางระหว่างรอ การส่งมอบ <u>กรมวิชาการเกษตร</u> <u>โดย ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ</u> <u>เกษตร</u> การส่งเสริมการปรับปรุง มาตรฐานผลผลิตยางแต่ละ ชนิด การออกมาตรฐานยาง แต่ละชนิดตาม มาตรฐานสากล	มีจุดรวบรวมยางพารา ๗๐๐ จุด โดยแบ่งเป็น ระยะเริ่มต้น ๒๐๐ จุด ระยะ ๒ = ๔๐๐ จุด ระยะ ๓ = ๗๐๐ จุด	สมาชิก/เกษตรกร ขายผลผลิต ยางพาราได้ในราคา ยุติธรรม การชั่ง ตวง วัด และการ คำนวณเนื้อยาง แห้งได้ยุติธรรม	สมาชิก/เกษตรกรมี รายได้เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๕

ที่	แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย	เจ้าภาพหลัก/ การดำเนินการ	หน่วยงานบูรณาการ/การดำเนินการ	ผลผลิต	ผลลัพธ์	KPI
๖	<p>โครงการจัดตั้งโรงงานผลิตยาง ตามประเภทของยาง ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - โรงงานผลิตยางแผ่นรมควัน - โรงงานผลิตยางเครป - โรงงานผลิตยางแท่ง 	<p>จัดตั้งโรงงานผลิตยางในสหกรณ์ ตามประเภทของยาง ดังนี้</p> <p>โรงงานผลิตยางแผ่นรมควัน ๒๐๐ แห่ง</p> <p>โรงงานผลิตยางเครป ๑๐๐ แห่ง</p> <p>โรงงานผลิตยางแท่ง ๕๐ แห่ง</p>	<p><u>กรมส่งเสริมสหกรณ์</u></p> <p><u>โดย สำนักงานสหกรณ์จังหวัด</u></p> <p>แนะนำ ส่งเสริม และสนับสนุนเงินทุน การก่อสร้าง โรงงานผลิตยางแผ่นรมควัน โรงงานผลิตยางเครป และ โรงงานผลิตยางแท่ง ให้กับสหกรณ์ในพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรวบรวมและผลิตยางพารา</p>	<p><u>การยางแห่งประเทศไทย</u></p> <p><u>โดย การยางแห่งประเทศไทยจังหวัด</u></p> <p>แนะนำวิธีการผลิต แปรรูปยางแต่ละประเภทให้ได้ประสิทธิภาพตามมาตรฐาน และส่งเสริมการสนับสนุนสินเชื่อการผลิตยาง</p> <p><u>กรมวิชาการเกษตร</u></p> <p><u>โดย ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร</u></p> <p>ส่งเสริมการผลิตยางแผ่น ยางเครป ยางแท่งให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล</p> <p><u>กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม</u></p> <p><u>โดย ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรม</u></p> <p>ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาสมรรถนะของอุตสาหกรรมการผลิตยางขนาดกลางและขนาดย่อมให้กับเกษตรกรชาวสวนยาง</p> <p><u>สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน</u></p> <p><u>โดย ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุน</u></p> <p>ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการสร้างนวัตกรรม การสร้างมูลค่าเพิ่มของการผลิตยางพารา เพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกรชาวสวนยาง</p>	<p>สหกรณ์มีโรงงานผลิตยางแยกตามประเภทของยาง ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - โรงงานผลิตยางแผ่นรมควัน ๒๐๐ แห่ง - โรงงานผลิตยางเครป ๑๐๐ แห่ง - โรงงานผลิตยางแท่ง ๕๐ แห่ง 	<p>สมาชิก/เกษตรกรสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพาราสร้างรายได้เพิ่มขึ้น</p>	<p>สมาชิก/เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕</p>

ที่	แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย	เจ้าภาพหลัก/ การดำเนินการ	หน่วยงานบูรณาการ/การดำเนินการ	ผลผลิต	ผลลัพธ์	KPI
๗	<u>ปลายน้ำ</u> โครงการจัดตั้งแปรรูป ผลิตภัณฑ์ยาง - ล้อยาง - หมอน/ที่นอนยางพารา - ผลิตภัณฑ์อื่น ๆ	จัดตั้งโรงงาน แปรรูป ผลิตภัณฑ์ยางใน สหกรณ์ ๑๐ แห่ง	<u>กรมส่งเสริมสหกรณ์</u> <u>โดย สำนักงาน</u> <u>สหกรณ์จังหวัด</u> แนะนำ ส่งเสริม และสนับสนุนเงินทุน การก่อสร้างโรงงาน แปรรูปผลิตภัณฑ์ ยาง (ล้อยาง หมอน/ ที่นอนยางพารา ผลิตภัณฑ์อื่น ๆ) ให้กับสหกรณ์ใน พื้นที่ ที่มีความความพร้อม และศักยภาพ	<u>การยางแห่งประเทศไทย</u> <u>โดย การยางแห่งประเทศไทยจังหวัด</u> ส่งเสริมและสนับสนุนสินเชื่อการผลิต และแปรรูปผลิตภัณฑ์ยาง <u>กรมวิชาการเกษตร</u> <u>โดย ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร</u> ส่งเสริมและถ่ายทอดองค์ความรู้ด้าน การแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางให้ได้ มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล <u>กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม</u> <u>โดย ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรม</u> ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนา สมรรถนะของอุตสาหกรรมการแปรรูป ผลิตภัณฑ์ยางขนาดกลางและ ขนาดย่อมให้กับเกษตรกรชาวสวนยาง <u>สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการ</u> <u>ลงทุน</u> <u>โดย ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุน</u> ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการสร้าง นวัตกรรม การแปรรูปผลิตภัณฑ์ ยางพารา เพื่อพัฒนาความสามารถใน การแข่งขันของเกษตรกรชาวสวนยาง	สหกรณ์มีโรงงาน แปรรูปผลิตภัณฑ์ยาง (ล้อยาง หมอน/ที่นอน ยางพารา ผลิตภัณฑ์ อื่น ๆ)	สมาชิก/เกษตรกร สามารถเพิ่มมูลค่า ยางพาราสร้างรายได้ เพิ่มขึ้น	สมาชิก/เกษตรกรมี รายได้เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๕

ที่	แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย	เจ้าภาพหลัก/ การดำเนินการ	หน่วยงานบูรณาการ/การดำเนินการ	ผลผลิต	ผลลัพธ์	KPI
๘	การส่งเสริมการตลาด ยางพารา - ตลาดภายในประเทศ - ตลาดต่างประเทศ - ตลาดออนไลน์	ส่งเสริม การตลาด ยางพาราใน สหกรณ์ ๓๖๐ แห่ง	<u>กรมส่งเสริมสหกรณ์</u> <u>โดย สำนักงาน</u> <u>สหกรณ์จังหวัด</u> แนะนำ ส่งเสริม และสนับสนุน ช่องทางการตลาดทั้ง ภายในประเทศ ต่างประเทศ และ ทางออนไลน์ให้กับ สหกรณ์ชาวสวน ยางพาราในพื้นที่	<u>หอการค้าไทย</u> <u>โดย หอการค้าจังหวัด</u> ส่งเสริมและให้คำปรึกษาทางด้าน การตลาดสร้างเครือข่ายธุรกิจให้กับ เกษตรกรชาวสวนยางพารา <u>กระทรวงพาณิชย์</u> <u>โดย สำนักงานพาณิชย์จังหวัด</u> ส่งเสริมพัฒนาธุรกิจการค้าและการ เจรจาการค้าระหว่างประเทศเพื่อ ส่งเสริมการตลาดของธุรกิจยางพารา ให้กับเกษตรกร <u>กระทรวงการต่างประเทศ</u> <u>โดย กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ</u> ส่งเสริมความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ ภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ เพื่อ นำไปสู่การแสวงหาโอกาสทางการ ตลาดและการค้า สนับสนุนการขยาย ธุรกิจยางพาราของเกษตรกร <u>กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและ</u> <u>สังคม โดย สำนักงานส่งเสริม</u> <u>เศรษฐกิจดิจิทัล</u> ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ เทคโนโลยีการตลาดออนไลน์เพื่อสร้าง ช่องทางการจำหน่ายที่หลากหลาย ให้กับเกษตรกรชาวสวนยาง	สหกรณ์มีช่องทาง การตลาดที่ หลากหลาย ได้แก่ ตลาดภายในประเทศ ตลาดต่างประเทศ และตลาดออนไลน์	สมาชิก/เกษตรกร สามารถเพิ่มช่อง ทางการจำหน่าย ผลผลิตยางพาราสร้าง รายได้เพิ่มขึ้น	สมาชิก/เกษตรกรมี รายได้เพิ่มขึ้นไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๕

สรุปผลการขับเคลื่อนตามแผนที่เสนอ		
ผลผลิต	ผลลัพธ์	KPI
<ul style="list-style-type: none"> - สหกรณ์แต่ละจังหวัด มีการผลิตพันธุ์ยางพันธุ์ดีเพียงพอต่อความต้องการของสมาชิกและเกษตรกรในแต่ละจังหวัด - สหกรณ์มีโรงงานผลิตปุ๋ยอินทรีย์ - สหกรณ์มีโรงงานผสมปุ๋ยเคมีใช้เอง - มีการปลูกพืชเสริมในสวนยางพารา - มีจุดรวบรวมยางพารา ๗๐๐ จุด โดยแบ่งเป็น <ul style="list-style-type: none"> ระยะเริ่มต้น ๒๐๐ จุด ระยะ ๒ = ๔๐๐ จุด ระยะ ๓ = ๗๐๐ จุด - สหกรณ์มีโรงงานผลิตยางแยกตามประเภทของยาง ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> โรงงานผลิตยางแผ่นรมควัน ๒๐๐ แห่ง โรงงานผลิตยางเครป ๑๐๐ แห่ง โรงงานผลิตยางแท่ง ๕๐ แห่ง - สหกรณ์มีโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์ยาง (ล้อยาง หมอน/ที่นอน ยางพารา ผลิตภัณฑ์อื่น ๆ) - สหกรณ์มีช่องทางการตลาดที่หลากหลาย ได้แก่ ตลาดภายในประเทศ ตลาดต่างประเทศ และตลาดออนไลน์ 	<ul style="list-style-type: none"> - สมาชิก/เกษตรกรได้พันธุ์ยางพันธุ์ดี(แท้) มีคุณภาพดี ราคายุติธรรม - เกษตรกรลดต้นทุนการผลิตยางพารา - สวนยางพาราได้ปรับสภาพดินดีขึ้น ยางพาราให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น - สมาชิก/เกษตรกรมีรายได้เสริมเพิ่มขึ้น - สมาชิก/เกษตรกรขายผลผลิตยางพาราได้ในราคายุติธรรม การชั่งตวง วัด และการคำนวณเนื้อยางแห้งได้ยุติธรรม - สมาชิก/เกษตรกรสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพาราสร้างรายได้เพิ่มขึ้น - สมาชิก/เกษตรกรสามารถเพิ่มมูลค่ายางพาราสร้างรายได้เพิ่มขึ้น - สมาชิก/เกษตรกรสามารถเพิ่มช่องทางการจำหน่ายผลผลิตยางพาราสร้างรายได้เพิ่มขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - สมาชิก/เกษตรกรลดต้นทุนการซื้อพันธุ์ยางได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ - สมาชิก/เกษตรกรชาวสวนยางพาราลดต้นทุนได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ - ผลผลิตเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ - สมาชิก/เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕

2.3 นโยบายรัฐที่เคยสนับสนุนยางพารา

1) โครงการประกันรายได้เกษตรกรชาวสวนยาง เป็นมาตรการหนึ่งของรัฐบาลที่เน้นช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางโดยการประกันความเสี่ยงเรื่องรายได้

2) โครงการสนับสนุนสินเชื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนแก่ผู้ประกอบการไม้ยางและผลิตภัณฑ์ โดยธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินเฉพาะกิจ สนับสนุนสินเชื่อแก่ผู้ประกอบการไม้ยางและผลิตภัณฑ์ ซึ่งรัฐบาลชดเชยดอกเบี้ยให้ผู้ประกอบการในอัตราร้อยละ 3 ต่อปี แต่ไม่เกิน 600 ล้านบาท และมีค่าบริหารจัดการโครงการ 4 ล้านบาท ระยะเวลาโครงการตั้งแต่เดือนตุลาคม 2563 – กันยายน 2565 ทั้งนี้มีเป้าหมายช่วยเหลือผู้ประกอบการไม้ยางและผลิตภัณฑ์สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ ร้อยละ 80 รวมถึงกระตุ้นการโค่นยาง 400,000 ไร่ ดูดซับไม้ยางจากการโค่น 12 ล้านตัน และราคาไม้ยางที่คาดหวังเฉลี่ย 1,300 บาทต่อตัน

3) โครงการพัฒนาศักยภาพสถาบันเกษตรกรเพื่อรักษาเสถียรภาพราคายาง และโครงการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่เกษตรกรเสถียรภาพราคายาง เป็นการขยายเวลาชำระคืนเงินกู้ทั้งสองโครงการให้กับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.)

- ขยายเวลาชำระคืนเงินกู้ออกไปเป็นวันที่ 31 ธันวาคม 2566 จากเดิมวันที่ 31 พฤษภาคม 2563 โดยให้กระทรวงการคลังขยายระยะเวลาค้ำประกันเงินกู้กับ ธ.ก.ส. ออกไป และยกเว้นค่าธรรมเนียมในการค้ำประกันเงินกู้ พร้อมชดเชยต้นทุนเงินในอัตรา FDR+1

- นำเงินจากการระบายยางในสต็อกและของบประมาณชดเชยการขาดทุนชำระคืนเงินกู้ ธ.ก.ส. วงเงินรวมทั้งสองโครงการ จำนวน 9,955.32 ล้านบาท

- ขออนุมัติจัดสรรงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ เช่น ค่าเช่าโกดัง ค่าประกันภัย ค่าจ้างผลิตราย และอื่น ๆ รวม 898.76 ล้านบาท

4) โครงการสนับสนุนสินเชื่อผู้ประกอบการผลิตผลิตภัณฑ์ยาง (วงเงินเดิม) วงเงินรวม 25,000 ล้านบาท เป็นการปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินงานโครงการดังนี้

- ให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการโดยธนาคารพาณิชย์หรือธนาคารของรัฐ (สถาบันการเงินเฉพาะกิจ) ได้ทุกธนาคาร จากเดิมเฉพาะธนาคารพาณิชย์

- ให้ผู้ประกอบการที่ได้รับสินเชื่อทุก 1 ล้านบาท จะต้องเพิ่มปริมาณการใช้ยางในประเทศ เป็น 2 ตันต่อปี ในปีการผลิต 2563 เดิมที่กำหนดในปีที่ 1 - 2 ของการลงทุน ต้องเพิ่มเป็น 2 ตันต่อปี ส่วนปีที่ 3 เป็น 4 ตันต่อปี

- ให้การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) ตรวจสอบการใช้ยางของผู้ประกอบการเป็นรายปี ในปีการผลิต 2563 จากเดิมที่กำหนดเป็นรายเดือน โดยใช้วงเงินเดิมของโครงการ ซึ่งที่ผ่านมาได้อนุมัติสินเชื่อให้ผู้ประกอบการไปแล้ว 14,038.20 ล้านบาท วงเงินโครงการคงเหลือ 10,961.80 ล้านบาท

5) โครงการสนับสนุนสินเชื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนแก่ผู้ประกอบการยาง (ยางแห้ง) เป็นการเพิ่มกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการยาง โดยใช้วงเงินเดิมของโครงการ วงเงิน 20,000 ล้านบาท ซึ่งกิจกรรมที่เพิ่มขึ้นในครั้งนี้ เป็นการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการซื้อขายมาเป็นวัตถุดิบในการผลิตของฤดูกาลใหม่เป็นรายเดือน เพื่อให้เกิดการหมุนเวียนในตลาด หากไม่มีการซื้อขายก็จะไม่ได้รับการชดเชยในเดือนนั้น โดยรัฐบาลจะชดเชยดอกเบี้ยในอัตราตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินร้อยละ 2 ต่อปี ระยะเวลา

ดำเนินการตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓ – ธันวาคม ๒๕๖๔ ส่วนกิจกรรมที่มีอยู่เดิมของโครงการ คือ ผู้เข้าร่วมจะต้องมีสต็อกยางเพิ่มขึ้นมากกว่าสต็อกเฉลี่ยย้อนหลัง 1 ปี

2.4 ข้อเสนอเชิงนโยบายให้เกิดเป็นรูปธรรม

1) กำหนดนโยบายส่งเสริมการใช้อยางพาราในประเทศ โดยเฉพาะภาครัฐต้องจัดสรรงบประมาณ และกำหนดให้มีการใช้อยางพาราในประเทศเพิ่มมากขึ้น

2) กำหนดนโยบายส่งเสริมให้ภาครัฐใช้ระบบสหกรณ์ เพื่อเป็นศูนย์กลางในการพัฒนายางพารา ตลอดห่วงโซ่ผ่านระบบสหกรณ์ โดยการสนับสนุนด้านเงินทุน อุปกรณ์การตลาดที่จำเป็น เพื่อให้สถาบันเกษตรกร ช่วยเหลือเกษตรกรสมาชิก อย่างเป็นระบบ รวมทั้งผลักดันให้สถาบันเกษตรกร มีความเข้มแข็ง เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

3) ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพาราเพื่อเพิ่มมูลค่า โดยให้สถาบันเกษตรกร เป็นผู้ผลิตหลัก และกำหนดนโยบายส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์ยางพาราภายในประเทศ ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน เช่น สนับสนุนให้โรงพยาบาลรัฐทั่วประเทศใช้ผลิตภัณฑ์หมอนยางพารา ที่นอนยางพารา

3. แผนพัฒนาตนเอง

(ข้อมูลส่วนบุคคลไม่เผยแพร่)

บรรณานุกรม

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. (2560, 6 เมษายน). ราชกิจจานุเบกษา.

เล่ม 134 ตอนที่ 40 ก หน้า 1 – 90.

พระราชบัญญัติยุทธศาสตร์ชาติ พุทธศักราช 2561 – 2580. (2561, 13 ตุลาคม). ราชกิจจานุเบกษา.

เล่ม 135 ตอนที่ 82 ก หน้า 1 – 71.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. สำนักนายกรัฐมนตรื. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564).

ประวัติผู้เขียนรายงานการศึกษาส่วนบุคคล

นายชาย คงแก้ว

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี การจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
 ปริญญาโท นโยบายและการวางแผน มหาวิทยาลัยทักษิณ

ประสบการณ์การบริหารการ

กรมส่งเสริมสหกรณ์

- เจ้าหน้าที่ส่งเสริมสหกรณ์ 1
- เจ้าหน้าที่ธุรการ
- เจ้าหน้าที่พัสดุ
- เจ้าหน้าที่บริหารงานการเงิน
- นักวิชาการสหกรณ์
- นักจัดการงานทั่วไป
- ผู้อำนวยการกลุ่มจัดตั้งและส่งเสริมสหกรณ์
- ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจสหกรณ์
- สหกรณ์จังหวัดภูเก็ต
- สหกรณ์จังหวัดตรัง

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบันและสถานที่ทำงาน

ผู้อำนวยการกองพัฒนาสหกรณ์ภาคการเกษตรและกลุ่มเกษตรกร

กรมส่งเสริมสหกรณ์ 12 ถนนกรุงเกษม แขวงวัดสามพระยา เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200

โทร. 0 2628 9018, 0 2281 3095 ต่อ 202, 205 Email : cpd_cbdo@cpd.go.th